

UN SUPER SEMN

(Fratele

Neville îi spune fratelui Branham: „...beneficiile pe care ni le-a adus Domnul prin slujba și dragostea ta. Am vrea să-ți arătăm aceasta într-un fel modest, printr-un mic dar”). Mulțumesc, frate Neville.

(Fie

ca binecuvântările lui Dumnezeu să se odihnească peste tine, frate scump”). Mulțumesc mult, frate Neville și vă mulțumesc, biserică. Nu știu ce este înăuntru, dar apreciez din toată inima tot ce ați intenționat să faceți pentru mine. Dacă nu ați fi voi, nu aș fi nici eu. Dacă nu ar fi cineva care să creadă Mesajul pe care mi-L dă Dumnezeu să-L predic, nu ar avea nici un rost să-L predic. Este nevoie de doi să lucreze împreună. Așadar, apreciez foarte mult darul vostru.

Biserica

noastră a avut întotdeauna, mai mult sau mai puțin, un simț al umorului. Acum câteva momente, când am intrat pe ușa din spate, cineva mi-a înmânat un pachet și mi-a spus să merg pe platformă să-l ofer fratelui Neville. Ca expresie a sentimentelor mele față de el, a părtășiei pe care o are cu biserica și a ceea ce a însemnat pentru noi în anul care a trecut, și cu nădejdea și rugăciunea că el va continua să ne fie păstor și în anii care vor urma, frate Neville, te rog să primești un dar simbolic din partea mea și a bisericii.

(Fratele

Neville spune: „Vă mulțumesc mult, tuturor. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Apreciez cu adevărat lucrurile bune și ajutorul pe care l-am primit de la fiecare din această adunare. În dimineața aceasta, simt cu adevărat din adâncul inimii mele, că fiecare dintre voi, până la ultimul, sunteți profund recunoscători fratelui Branham pentru ceea ce a însemnat slujba lui pentru noi. Rugăciunea mea fierbinte este ca Dumnezeu să-l ajute să înainteze tot mai mult

și să-l binecuvânteze pe măsură ce va lucra pentru Domnul în anul care vine. Vă mulțumesc mult. Cu siguranță apreciez darul vostru”).

În ordine. Acum cred că este momentul ca cei mici, copilașii, să meargă în camerele destinate lor. Fetitelor și băiețelilor, să fiți cumiți în dimineața aceasta, pentru că după terminarea serviciului sunt pregătite pentru voi niște dulciuri.

Acum mă adresez adulților. Așa cum se poate vedea, numărul copiilor este deja mare, de aceea așteptăm cu nerăbdare timpul când vom avea o biserică mare în care vom avea camere separate pentru ei, după vârsta pe care o au.

Sora Arnold are cu siguranță nu o mână plină, ci un braț plin de ei, iar fiica mea mai mică mi-a spus: „Tati, este atât de greu pentru sora Arnold, pentru că ea ne vorbește pe înțelesul nostru, al celor mai mari, dar unul dintre cei mici face ceva și atunci ea trebuie să se oprească și să-l corecteze. Înțelegi?” Așadar, este greu pentru ea să aibă grijă de tot grupul de copii. Noi o apreciem pentru efortul pe care-l depune, făcând tot ce-i stă în putință pentru a fi de ajutor în acest timp de nevoie. Domnul să o binecuvânteze.

Nădăjduiesc că dacă va fi cu voia Domnului, într-o zi, curând, vom avea un tabernacol mare și frumos în care vom avea săli de clasă diferite pentru școala duminicală. Pentru cei mici, care poartă încă scutece, vom avea o cameră cu geamuri încoace, chiar aici, mai încolo de amvon, iar o femeie calificată în îngrijirea celor mici, va avea grijă de micuți. Ei nu vor deranja deloc serviciul, chiar dacă vor umbla pe acolo sau vor face gălăgie. Acești micuți sunt neobosiți și nu înțeleg, de aceea, trebuie să-i înțelegem noi pe ei. Astfel, va fi un loc plăcut, așa cum cred că vrea Domnul

să avem. Nu va fi ceva modern, dar va fi o biserică drăguță și suntem nerăbdători s-o avem.

Eu

și fratele Neville am încercat să ne facem o idee cu privire la ce ar putea conține aceste pachete și ne-am gândit că sunt niște costume. Nu știu, frate Neville, dar cred că așa este. Nu sunt sigur, dar mie mi se pare că este o cutie în care se ambalează costumele. Nu ești de aceeași părere? („Ba da”). Este un costum sau un palton. Ambele pachete arată la fel, ceea ce înseamnă că nu se face nici o diferență între persoanele noastre. Eu am deja un palton și știu că ei... Nu este un palton. Și tu ai un palton, așa că trebuie să fie vorba de un costum. Apreciem foarte mult acest lucru.

Sunt

sigur că în calitate de păstori... Cuvântul „păstor” înseamnă „cineva care păstorește oile”. Vă suntem recunoscători fiecăruia dintre voi, pentru că bunătatea voastră, gândurile și banii voștri au făcut posibile darurile din dimineața aceasta. Prin harul lui Dumnezeu, ne luăm angajamentul să fim păstorul vostru și să facem tot ce ne stă în putință ca să vă conducem pe cărarea cea dreaptă. Poate că uneori, prin felul în care vorbim sau procedăm, ne facem greu de înțeles, dar noi facem aceasta în calitate de călăuze, încercând să vă călăuzim la Locul acela pentru care ne veți aprecia foarte mult la înviere. Noi nu v-am spus propriile noastre păreri, nu am inventat nimic când am vorbit, nici nu au fost gândurile noastre, ci am încercat să facem exact ceea ce ne-a călăuzit Duhul Sfânt să facem. Aceasta a fost strădania noastră, și încă este, să facem ceea ce este corect, acest lucru fiind valabil atât pentru păstor, cât și pentru mine.

Suntem

recunoscători pentru că putem vedea strălucirea soarelui, iar fratele meu, Doc, tocmai a spus că a trimis vorbă fratelui Frankie Weber din Florida și i-a spus: „Nu ești singurul care poate ieși afară de Crăciun și să-și spele parbrizul mașinii îmbrăcat cu o cămașă cu mânecă scurte.” El a făcut la fel pentru că era foarte cald. Voi știți că Florida este sătulă de strălucirea soarelui, așa că

trebuie să vină în Indiana ca să vadă cum stau lucrurile aici. Nu credeți și voi la fel? („Amin”). Astfel, suntem bucuroși pentru vizita pe care ne-o face în dimineața aceasta, chiar dacă este doar pentru câteva momente. Dar mai presus de toate lucrurile, suntem mulțumitori pentru Lumina Fiului lui Dumnezeu, care ne dă strălucirea fericirii veșnice.

Mă

întreb dacă băiețelul care tocmai a intrat, vrea să stea lângă părintele lui, sau acolo în spate avem o clasă de școală duminicală, în care poți să mergi dacă vrei. Frate Taylor, vrei să-l conduci pe micuțul domnișor la clasă? Aceasta-i bine. Uneori le place să stea cu cei de seama lor, pentru că au lucruri comune despre care le place să vorbească.

Eu

am spus de multe ori că dacă vedeți o fetiță de opt, nouă sau zece ani stând tot timpul pe lângă bunica ei, acolo este ceva greșit. Vedeți? Acolo este ceva greșit pentru că între ele este o diferență de vârstă prea mare. Probabil, bunica are ascunsă pe undeva o pungă cu bomboane din care fetița ar putea primi, așa că stă pe lângă bunicuță cu ochii mari și luminoși la gândul bomboanelor din pungă. Altfel, ele nu au nimic în comun despre care să vorbească, în afară de faptul că bunica poate s-o mângâie și să aibă grijă de ea. Așa stau lucrurile și noi ne bucurăm că este așa.

Eu

fac din nou afirmația pe care am făcut-o când am predicat despre miel și porumbel. Vedeți, ei au în comun lucruri despre care pot să vorbească. Cei care fac parte din Loja masonică au în comun lucruri despre care să vorbească. Germanii au lucruri despre care pot să vorbească cu alți germani. Când se întâlnesc unul de aici și unul care tocmai a venit din țara natală, vorbesc despre aceasta, iar italienii au și ei lucruri despre care vorbesc între ei.

Și

creștinii au lucruri despre care vorbesc. De aceea, ne adunăm în locuri ca

acesta, în locurile cerești în Hristos Isus, deoarece suntem cetățeni ai aceleași Țări. Noi suntem străini și călători în această lume, așa că ne place să ne adunăm împreună în aceste dimineți de Sabat și la adunările de rugăciune, pentru că avem lucruri în comun. Nouă ne place să vorbim despre lucrurile pe care le avem în comun și pe care le iubim: vorbim despre Domnul și lucrările Lui. Inima vreunuia este înflăcărată de ceva, poate pentru că Domnul l-a vindecat, și dorește să vină aici sus și să spună: „Priviți ce a făcut Domnul!” Altul, a primit o mare binecuvântare și vrea doar să meargă la biserică și să împărtășească aceste binecuvântări cu altcineva. Vedeți? De aceea avem lucruri în comun.

Mi

se pare că în dimineața aceasta acustica sălii este mai bună. Poate doar mi se pare, nu sunt sigur, dar se aude mai bine. Oricum, sunt foarte bucuros pentru rezultatele trezirii de săptămâna trecută.

Vedeți? Nu este vorba doar de o mișcare locală, ci s-a răspândit și în jur, în diferite țări, iar noi am auzit că Domnul a fost bun cu ei. Și dacă puținul timp pe care l-am avut a făcut să ardem vechile poduri și ne-a pregătit să intrăm în Domnul, ca să primim binecuvântările, de s-ar întâmpla dacă am continua înainte? Vedeți? Astfel, să nu lăsăm să moară acest lucru, ci continuați să turnați tot timpul mai mult material, până când semnalele de fum se vor vedea în toată lumea, arătând că Isus Hristos trăiește și că în inimile lor este un Foc arzător.

După

ce eu și soția mea ne-am dedicat din nou Domnului, am observat lucrurile din jurul nostru într-un mod diferit. Nu mai suntem atât de agitați ca înainte, atât de ușor de clătinat și supărători. „Noi nu vom face aceasta și nu vom face cealaltă.” Mergem înainte în liniște și reușim să facem mult mai mult. Noi ne apropiem de un nou an, dar nu credem în a deschide pagini noi, ci credem doar în arderea celui vechi. Așadar, rămâneți și în anul care vine predați lui Dumnezeu, pentru că nu știm ce va face Domnul pentru noi.

Noi

suntem recunoscători pentru fiecare din voi, iar eu sunt foarte mulțumitor lui Dumnezeu pentru fiecare mădular al Trupului lui Hristos de pretutindeni. Indiferent de statura pe care o au în credință, indiferent cât de mult sunt în dezacord cu mine, eu sunt recunoscător pentru că există cineva... Chiar dacă m-aș gândi că sunt puțin greșiți în unele privințe, în Scriptură, totuși încercă să stea lipiți cu toată ființa lor pe ceea ce cred. Cu siguranță, eu vreau să fiu de partea acelor frați, și ei să fie de partea mea, cu toate lucrurile și greșelile mele, pentru că niciunul dintre noi nu este desăvârșit.

În

Mesajul din serile trecute, am vorbit despre cum S-a împărțit Dumnezeu pe Sine Însuși la Cincizecime, la joncțiunea timpului sau la Conferința în care trebuia să se ia o decizie: „Ce fel de Biserică va fi această nouă Biserică creștină?” Pentru aceasta s-a ținut Conferința. Și în capitolul 2 din Cartea Faptelor, aflăm că s-a hotărât: Ce fel de Biserică va fi, cum va fi Biserica, ce reacție va avea Biserica atunci când Îl primește pe Hristos. Îmi place aceasta și mă lupt cu toată seriozitatea pentru Biserica ale cărei baze s-au pus în ziua Cincizecimii. Ea a fost ciudată atunci, este ciudată acum și va fi ciudată cât timp există păcat pe pământ și se dă o luptă; Ea va fi ciudată pentru vrăjmașii noștri, fiindcă luptăm cu toată seriozitatea pentru lucrurile de preț ale lui Dumnezeu, pentru care ca El să le facă pentru noi.

Cred

că fratele Neville a făcut deja anunțurile. Săptămâna aceasta voi fi acasă ca să mă rog și să caut fața Domnului deoarece, cu ajutorul lui Dumnezeu, în anul care vine aș vrea să duc bătălia mai aprig decât am făcut-o vreodată în viața mea. S-ar putea ca o mare parte din acest an s-o folosesc pentru câmpurile străine, în Haiti, în insule, în America de Sud, în Africa, în Asia, în India și până sus în Scandinavia. Dacă Domnul va îngădui, toate aceste lucruri trebuie hotărâte săptămâna aceasta. Astfel, când mă simt călăuzit să fac ceva sau să merg undeva, înseamnă că Domnul m-a trimis să fac acel lucru, iar când cobor din avion și pășesc pe pământ, vine cineva și spune: „Oh, denomi-națiunea cutare a anulat întâlnirea, cealaltă a făcut altceva, lucrul cutre a mers rău, nu am putut face cutare lucru, sau, autoritățile au spus că nu putem ține întâlnirea.” Atunci îmi place să stau în picioare și să spun: „Dar eu vin în

Numele Domnului!” Vedeți? Eu știu că acela este diavolul, așa că nu spun: „Am făcut o greșală!”, fiindcă sunt călăuzit să fac lucrul acela. Atunci, tu poți să pui umărul să împingi la roată și să duci lupta mai departe.

Înainte

de a deschide Cartea sau de a-L ruga pe Dumnezeu să ne-o deschidă în timp ce citim, așa vrea să vă spun care este motivul pentru care aduc în dimineața aceasta, acest Mesaj la biserică. Este Mesajul meu de Crăciun pentru biserică... Dacă Duhul Sfânt mă va ajuta să spun ce cred eu despre el. Indiferent cât de bine este scris în Scripturi sau cât de bine îl înțelege cineva, cel care aduce Mesajul la oameni trebuie să depindă de Duhul Sfânt ca s-o poată face. Acum este perioada de după Crăciun și deja ați auzit tot felul de povești de Crăciun și mesaje de la radio și televizor, dar mesajul meu va fi destul de ciudat pentru un mesaj de Crăciun, însă Domnul mi l-a pus pe inimă.

Să

ne plecăm capetele pentru un moment, în Prezența Lui și în umbrele Dreptății Lui, ca să cerem îndurare.

O,
Dumnezeule, binecuvântatule Mântuitor și Tată, în aceste momente ne apropiem de tronul Tău de îndurare. În această dimineață, ne prezentăm în fața Ta umili, în Numele Domnului Isus, Fiul Tău, și Îți oferim rugăciunile și mulțumirile noastre pentru tot ceea ce ai făcut pentru noi, mai ales în săptămâna care a trecut, când inimile noastre au flămânzit, oamenii au postit și Duhul Sfânt i-a binecuvântat și a făcut lucruri mari în mijlocul nostru. Bolnavii au fost vindecați și Dumnezeu a lăsat să se facă cunoscut faptul că El este viu și Își iubește poporul.

Cuvintele

profetului sunt încă adevărate, când a vorbit Cuvântul Domnului și a spus: „*Dacă poporul Meu peste care este chemat*

Numele Meu se va aduna împreună li se va ruga, îl voi auzi din ceruri.” Cuvintele acestea sunt și astăzi la fel de adevărate ca atunci când au fost rostite, Doamne, pentru că noi am putut vedea aceasta. Acum Te rugăm să ne ierți de toate păcatele și de necredința noastră, care este un păcat.

Și
Te mai rugăm, Doamne, să ne dai înapoi credința care a mișcat prima biserică. Nu cerem să călcăm pe flori și să ne fie ușor, ci cerem îndurarea lui Dumnezeu, prezența Sa și binecuvântările Lui. Fie că suntem pe acest câmp sau pe un câmp dincolo de mare, fie că suntem în lux și pe pat de flori sau suntem pe câmpul de luptă, indiferent unde am fi, Doamne, cea mai mică dorință a Ta este dorința noastră extremă de a Te sluji. Doar spune-ne clar, Doamne, ca să nu greșim calea, pentru că noi umblăm în această lume întunecată și oarbă, prin mijlocul unor oameni orbiți de păcat. Așadar, curăță-ne calea, Tată, și condu-ne așa cum Ti-ai conduce oile la pășune.

Lasă
ca Păstorul turmei să-Și conducă poporul într-un mod dulce și umil, pentru că în dimineața aceasta Te așteptăm să ne aduci Mesajul Tău. Fie ca Duhul Sfânt să vorbească clar fiecărei inimi și fie ca noi să prindem licărirea despre care a vorbit profetul și astfel să avem parte de glorioasele binecuvântări ale prezenței lui Dumnezeu care să confirme fiecare Cuvânt. Îți cerem aceasta în Numele lui Isus, Fiul Tău, Mângâietorul nostru. Amin.

În
dimineața aceasta, îi rog pe cei care au Bibliile la ei, în audiență, să citească împreună cu mine din Scriptură sau să mă urmărească în timp ce citesc. Vom deschide la Cartea prorocului Isaia, capitolul 7, de unde voi citi un fragment. În **Isaia 7.10**, începe conversația dintre Dumnezeu și Ahaz:

„Domnul a vorbit din nou lui Ahaz și i-a zis:

„Cere

un semn de la Domnul Dumnezeuul tău; cere-l fie în locurile de jos, fie în locurile de sus!”

Ahaz

a răspuns: „Nu vreau să cer nimic, ca să nu ispitesc pe Domnul.”

Isaia

a zis atunci: „Ascultați totuși, casa lui David! Nu vă ajunge oare să obosiți răbdarea oamenilor, de mai obosiți și pe a Dumnezeului meu?”

De

aceea Domnul Însuși vă va da un semn: ‘Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi).

Ei

va mânca smântână și miere până va ști să lepede răul și să aleagă binele.

Dar,

înainte ca să știe copilul să lepede răul și să aleagă binele, țara de ai cărei doi împărați te temi tu va fi pustiită.” (Isaia 7.10-16).

Dacă

ar trebui să spun un subiect care iese din acest context, mi-ar place să folosesc cuvântul: „**Un super-Semn**”.

Uneori,

când noaptea este mai întunecoasă, când este atât de întuneric încât nu ne putem veni nici măcar mâinile întinse în fața noastră, este timpul când fulgerele bifurcate strălucesc cel mai puternic. Ele ne sunt trimise ca să ne arate că poate fi lumină în întuneric.

Ceea

ce am citit, s-a întâmplat în timpul domniei lui Ahaz, care era un împărat rău.

Și dacă ați observat, Domnul nu și-a trimis Mesajul lui Ahaz, ci casei lui

David: „*Ascultați, o casă a lui David!*

Acesta va fi un semn”, pentru că ei erau în război, frați împotriva

fraților, și se părea că era cel mai întunecos ceas al călătoriei și pribegiei

lui Israel. Dar Dumnezeu le-a dat dinainte un semn veșnic, prin profetul Său.

De

multe ori, oamenii au semne, pentru că trăim într-o lume plină de semne. Omul a

încercat să realizeze anumite semne prin cercetarea lui științifică, prin

propriile lui rezultate, a încercat să facă un semn remarcabil, un memorial al

inteligenței lui, care să arate cât de mare este el și ce inteligență

superioară posedă. Omul a făcut aceasta de-a lungul anilor.

De

exemplu, cu aproape o sută de ani în urmă, oamenii inteligenți din domeniul

marinei, au crezut că sunt atât de inteligenți

încât puteau să dea lumii un semn al iscusinței lor în construcția de

vase și să construiască un vapor pentru care să nu existe un val destul de mare

ca să-l scufunde. Și ei au numit acest vapor, „Titanic”. Era un semn pentru

lume, că marea artă a construcției de vapoare a atins perfecțiunea și că

vaporul lor nu se putea scufunda.

Așadar,

cu toată siguranța dată de inteligența constructorilor, cu discursurile și dovezile

lor științifice că acest vapor nu putea fi scufundat... Când lucrurile sunt

prezentate în felul acesta, oamenii au impresia că pot sta liniștiți și că

totul este în ordine, cât timp cercetarea științifică spune că este în ordine.

Astfel,

ei traversau oceanul, în călătoria lor, și se simțeau atât de siguri că nu li se putea întâmpla nimic, încât au făcut o petrecere mare cu multă băutură, și toate femeile și bărbații aflați la bord, sau o mare parte dintre ei, s-au îmbătat; se spune că s-au îmbătat chiar și căpitanul și cârmaciul. Orchestra a început să cânte acea muzică jazz, care era în mare vogă în vremea aceea, ala cum este rock-and-roll-ul astăzi. Făceau aceasta pentru că erau siguri că se aflau pe un vapor prin care s-a dat lumii un semn al inteligenței, pe un vapor care era capabil să înfrunte orice val. Dar în timp ce erau încă amețiți de aburii băuturii, s-au îndreptat spre ceață, iar unul dintre căpitani a spus: „Trebuie să verificăm motoarele.” Dar cel care avea cea mai mare autoritate pe vapor, a zis: „Ține direcția tot înainte! Trebuie să ajungem în port pentru o anumită vizită!” Și în timp ce a intrat în acea ceață, ca și cum ar fi fost stăpân pe situație, dintr-o dată s-a izbit de un bloc de gheață și a ajuns pe fundul apei.

Nouă

ni s-a spus acest lucru prin poetul care a scris cântarea: „Dumnezeu, prin mâna Lui puternică, îi arată acestei lumi că nu poate sta în picioare.” Marea lor realizare a sfârșit pe fundul oceanului cu sute de oameni beți la bord. Planul lor pur și simplu nu a funcționat.

Mai

târziu, răposatul Adolf Hitler i-a dat poporului german un semn cum că el era un geniu și știa totul despre viața militară. Fără intenția de a-l discredita, trebuie spus că el a știut mult despre aceasta, dar a încercat să-i asigure pe germani prin construirea Liniei Siegfried unde s-au turnat miliarde de tone de oțel și beton. Apoi, pentru a-și arăta încrederea în ceea ce a făcut, și-a mutat cartierul general sus, pe linia frontului, unde restaurantele și birourile funcționau sub pământ, acolo unde turnaseră miliarde de tone de beton și oțel. Indiferent cum ar fi mers lucrurile, Germania era fortificată. Acesta era un semn al siguranței, dar tot acel buncăr modern a fost aruncat în aer

pentru veșnicie și Hitler împreună cu el.

Într-o

altă zi, s-a ridicat Nimrod care a spus că va construi un turn prin care va demonstra poporului că poate realiza orice prin inteligența sa. Intenționa să construiască un turn care să ajungă dincolo de nori, pentru că se gândea că dacă va veni cândva mânia lui Dumnezeu, el îl va depăși în iscusință. Se gândea că datorită cercetărilor științifice, el putea să zidească pietrele acelea în așa fel încât să-i poată duce pe oameni în siguranță, prin inteligența lui. Dar totul a fost redus la nimic prin amestecarea limbilor, așa că nu au mai putut termina turnul.

Nebucadnețar

a fost cel care a construit zidurile Babilonului, și apoi s-a lăudat cu acest lucru. Zidurile erau atât de late încât puteau să se ia la întrecere pe ele șase care cu cai, unul lângă altul. Porțile erau atât de mari încât oamenii au muncit din greu să le ridice și să le pună la locurile lor; erau bătute cu bronz și cântăreau sute de tone, iar pentru a le deschide era nevoie de mai mulți bărbați. Nimeni nu putea atinge Babilonul, dar într-o noapte, în timpul unei petreceri cu băutură, când toți erau beți și se gândeau că sunt în siguranță în spatele zidurilor lor științifice și cu armele lor, a apărut o Mână care a scris pe perete și totul s-a sfârșit.

Oh,

cum a încercat omul să se pună în siguranță, să se împingă într-un loc sigur prin propriile semne ale realizărilor lui! Și dacă oamenii caută un semn, trebuie să existe un motiv pentru care fac aceasta. În interiorul omului este Ceva care cere un semn de undeva, Ceva care să-l facă să se simtă în siguranță.

Atunci

Dumnezeu a vorbit și a spus: „*Eu le voi da un semn veșnic. Eu îi voi da Bisericii un semn veșnic*”, dar acest semn

nu urma să fie un zid sau un turn mare, ci El a zis: *„Fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și-I va pune Numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi).”* Acesta va fi Semnul veșnic al lui Dumnezeu. Ce simplu! Ce mic!

Înțelegeți

voi că lucrurile mici peste care treceți și le omiteți înseamnă atât de mult la Dumnezeu? Poate biserica să vadă acest lucru în dimineața aceasta? În realizările noastre ca organizații, cu clădirile și capodoperele noastre impunătoare, omitem lucrurile mici care înseamnă atât de mult pentru Dumnezeu și pentru destinația noastră veșnică. Noi omitem aceste lucruri.

Dumnezeu

a spus: *„Eu vă voi da un semn veșnic.*

Fecioara va rămâne însărcinată și va naște un Fiu.” De ce un Fiu? De ce trebuie să fie un Fiu? Creatorul Însuși trebuie să vină și să locuiască în creația Lui, să fie un Semn pentru om? De ce să fie un Fiu? De ce nu a putut spune: *„Voi face o scară mare, ca cea din visul lui Iacov. Sau voi coborî de sus, de pe coridoarele cerului, o frânghie, vă voi da putere să vă prindeți de ea și Eu vă voi ridica sus.”?*

Dar

El a venit atât de simplu și a spus: *„Vă voi da un semn: Se va naște un Fiu.”* Dar acesta nu a fost doar un semn, ci a fost un Super-Semn. Un Fiu, un Copil. Păi, inteligența științei ar râde de un asemenea gând, dar la Dumnezeu acesta a fost un Super-Semn. *„Fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu, și-i va pune Numele Emanuel, care în traducere înseamnă „Dumnezeu este cu noi.”* Acesta este Super-Semnul.

Dumnezeul

cerului locuind cu oamenii, este Super- Semnul. Acesta avea să fie un semn nu numai pentru ziua aceea, ci și pentru toate zilele care vor urma. Dumnezeu locuiește cu poporul Său. Emanuel, Dumnezeu cu noi, este Super-Semnul. Acesta

este semnul veșnic, nepieritor, pe care L-a dar Dumnezeu.

De

ce a devenit El țărână, chiar țărâna propriei Sale creații? Creatorul a devenit țărână la fel ca și creația Lui. Omul încearcă tot timpul să facă lucruri mari, dar când Dumnezeu a dat un semn, acesta a fost un lucru mic. Omul încearcă să facă lucruri mărețe, dar Dumnezeu lucrează prin lucrurile mici, neînsemnate. Omul încearcă să spună: „Pentru că toți merg pe calea aceasta, haideți să facem și noi cum se face la Hollywood.” Dumnezeu vrea minoritatea, El omite lucrurile mari și le primește pe cele mici.

„Un

Copil Se va naște, micuțul Emanuel.” Dumnezeu creației a devenit parte din propria Sa creație. Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului, Cel care a creat pământul, copacii și toate lucrurile care sunt pe el, a devenit o parte din ele. Acesta va fi un semn: că El va veni pe calea pe care vine orice ființă umană.

El

ar fi putut să vină pe orice altă cale, dar a ales să vină în felul acesta ca să ne dea un semn, un super semn. „Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu, și-l va pune Numele Emanuel”.

Care

este motivul pentru care a făcut aceasta? De ce nu a ales să devină un Înger, pentru că ar fi putut s-o facă. Ar fi putut să vină direct ca și Bărbat adult. Ar fi putut veni în uralele celor din cer, cu îngerii și toate Ființele cerești; ar fi putut să lase jos, de pe coridoarele cerului, o scară de aur pe care să coboare însoțit de o famfară de îngeri.

Ar

fi putut s-o facă, dar El a zis: „Vă voi da un semn, un super-semn, un semn veșnic: O fecioară va rămâne însărcinată și va naște un Fiu.” Apoi, când a trebuit să aleagă un loc în care să se nască acest Copil, ar fi putut să

coboare pe o scară în uralele cerului; ar fi putut veni din cer ca și Înger sau ca și Bărbat adult. De asemenea, putea veni în palatul unui rege, dar El a zis: „Vă voi da un semn.” Și semnul a fost spus păstorilor: „*Veți găsi un Prunc înfășurat în scutece și culcat într-o iesle din staul.*” Acesta este super-semnul: născut pe o grămadă de paie și în putoarea grajdului, neavând nici măcar haine să pună pe El, și era Emanuel. Diavolul vrea să facă lucruri mari și pline de strălucire, dar Dumnezeu ține lucrurile simple și smerite. Un super-semn: „*Veți găsi un Prunc înfășurat în scutece și culcat într-o iesle din staul.* Acesta va fi un semn, un super-semn.” Când a fost pe pământ, El a fost atât de sărac! Cum putem vorbi noi despre vremuri grele? Cine este Micuțul Acela? Este IaHVeH.

IaHVeH Dumnezeu a devenit Om; S-a îmbrăcat într-un trup ca al nostru, a trecut de la a fi Dumnezeu Însuși și a devenit un simplu Om. Acesta este semnul... El era Dumnezeu și a devenit Om, dar nu un om bogat, ci unul sărac. Acesta este super-semnul. Dumnezeu a spus: „Ați cerut un semn, iar Eu vă voi da un semn, un semn veșnic.” Așa cum am spus, El ar fi putut să vină altfel, nu ca un bebeluș. De ce a devenit El un bebeluș? Când acel prim scâncet a ieșit din acea gură mică și fără dinți care s-a deschis pentru prima dată în acel grajd, în primul Lui pătuț de copil care era o iesle, în acea primă dimineață de Crăciun, primul plânset al acelei voci, al vocii Lui, era plânsetul lui Dumnezeu. IaHVeH plângând, un Om; a venit de la Dumnezeu, și era Om, fiecare bucățică din El era Om. A venit în lume cu nimic, și totuși era Om. Ce încerca El să facă? Ce scop avea?

El a plâns ca un prunc, în acea iesle; S-a jucat ca un băiat pe stradă, S-a trudit ca un Om, și totuși era Emanuel. Acesta este super-semnul: Dumnezeu locuind în creația Sa. Super-semnul: „Vi se va da un semn.”

El a fost atât de sărac atunci când a venit pe pământ, încât a venit printr-un

pântece împrumutat, pântecele împrumutat al unei femei, și a trebuit să împrumute și un mormânt în care să fie îngropat. Dumnezeu! „O fecioară va rămâne însărcinată fără să aibă legătură sexuală.” IaHVeH a împrumutat pântecele Mariei, al unei femei, pentru a-și duce la îndeplinire sarcina de a da un semn veșnic. El a fost atât de sărac, încât după treizeci și trei de ani și jumătate de lucrare, a trebuit să împrumute un mormânt în care să fie îngropat. Vă puteți imagina așa ceva? Vorbesc despre concepția pură. Ce înseamnă aceasta?

Puteți

vedea adevăratul semn? Acesta este că IaHVeH a devenit unul dintre noi: IaHVeH Dumnezeu pe pământ ca Ființă muritoare, un pribeag, un pelerin pe pământul pe care l-a creat; respins, împins, batjocorit și luat în derâdere de oameni, o Piatră de poticnire pentru necredincios, o Stâncă de cădere, un drac pentru lumea religioasă, dar un Semn veșnic pentru credincios: „*Dumnezeu cu noi*”, Super-semnul. Îl vedeți? Dumnezeu S-a manifestat, S-a prezentat lumii ca o Ființă trecătoare. Ar fi putut să vină pe o altă cale, dar El a ales să vină pe calea aceasta.

Ascultați

cu atenție să nu pierdeți nimic! Cred că ceea ce a avut Dumnezeu în mintea Lui este atrăgător pentru ființa umană, pentru cel credincios. Este atrăgător faptul că Dumnezeul nostru a devenit Unul dintre noi, dar pentru cel împietrit și neevlavios este o piatră de poticnire. „*Iată, Eu vă voi da un semn: Fecioara va rămâne însărcinată. Emanuel va fi cu voi.*”
Dumnezeu

S-a gândit că rasa umană va fi atrasă de faptul că Dumnezeul nostru va deveni unul dintre noi, că El va trece și va deveni țărână ca și noi, că El va deveni parte din noi, material uman, El, Creatorul care a făcut toate lucrurile. Aceasta a împlinit profeția, pentru că profeții au văzut-o.

Și

un alt lucru: „*Cuvântul S-a făcut țărână, carne, trup, și a locuit printre noi.*” IaHVeH, Cuvântul a devenit o Ființă

umană, a devenit țărână și a locuit cu noi. Un semn veșnic, „Nu se va sfârși niciodată.” Oh, când ne gândim la aceasta, la semnul veșnic, la super-semnul dintre toate semnele, că Dumnezeu a devenit ca și Unul dintre noi.

De

asemenea, El trebuie să fie Sămânța lui Avraam iar Avraam, desigur, a fost sămânța Evei. El era „*Sămânța femeii care urma să zdrobească, capul șarpelui.*” Dacă puteți înțelege aceasta, Avraam a avut credință în Dumnezeu, iar aceasta a unit Duhul lui Dumnezeu cu trupul omului. De acolo vine credința. Acesta este motivul pentru care El a putut fi Sămânța lui Avraam, dar nu numai carnea, trupul, ci Duhul și trupul împreună. Dumnezeu, Se crea pe Sine... rupea și scotea tot răul din rădăcină, aducea trupul sub supunere, țărâna pe care a creat-o, ca să trăiască cu voi ca un Partener.

Un alt lucru: El niciodată nu a pângărit sau contrazis vreuna din Legile lor, nu a putut face aceasta. Deci: „*Eu vă voi da un semn: O fecioară...*” Nu un Titanic, nu Națiunile Unite, ci: „Eu vă voi da un semn de siguranță: Fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu, și-L va numi „Emanuel”.” Aceasta este semnul. Da.

Vedeți,

în Legile de răscumpărare ale lui Dumnezeu, așa cum a fost cu Boaz și Naomi, trebuia să fie o rudă apropiată. Și singura cale prin care putea fi răscumpărat omul, era ca Dumnezeu să devină o Rudă apropiată. Vreau să înțelegeți. El nu a devenit o Rudenie cu cei bogați, cu cei puternici, ci S-a născut într-un staul și a fost înfășurat în scutece; nu un adult, ci un Copil. El era Dumnezeu peste creația Sa și a ales să facă așa; El nu a venit ca și Bărbat adult, ci a venit în așa fel încât să poată avea simțurile bebelușilor. El a venit ca să poată trece prin ispitele adolescenței, să Se poată trudi prin muncile și capcanele diavolului, ca un om, și astfel, să facă o cale pentru oamenii de toate vârstele și din toate clasele sociale: pentru cei săraci, pentru cei bogați, pentru toți. El a devenit sărac, ca prin sărăcia Lui, noi să putem deveni

bogați și moștenitori cu El în Împărăție. Un semn va fi dat, trecând El Însuși, făcându-Se ceva diferit de ceea ce era. Acum era un super-semn: a plâns ca un bebeluș, S-a jucat ca un băiat, a trudit ca un bărbat, dar El era Dumnezeu trăind toate etapele vieții așa cum le trăim și noi.

Voi

știți că Dumnezeu a dat multe semne că El era Dumnezeu. El a dat un semn lumii de dinaintea potopului, arătând că El era Dumnezeu, Dumnezeul judecății. El a înecat oamenii în zilele lui Noe, iar pe cei neprihăniți i-a ajutat să plutească într-o arcă; acesta era un semn că El era drept și judecata era sigură. Acesta este un semn că fiecare păcătos care nu se pocăiește va pieri în judecată, dar cel neprihănit va fi salvat prin mila lui Dumnezeu.

El

a dat un alt semn la Rugul aprins. Ce s-a întâmplat când Și-a prins profetul fugar? *„Am auzit strigătele poporului Meu, și Mi-am amintit de Legământul Meu.”* Acolo, El a dat un alt semn, arătând că era un Dumnezeu care-Și ține Legământul, care Și-a amintit tot ce a spus, fiecare promisiune pe care a făcut-o. El a dat un semn la Rugul aprins: *„Și Eu am coborât să-i izbăvesc.”*

Priviți-L pe Dumnezeu în felul Lui de lucru.

Când a creat cerurile și pământul, El a adunat îngerii împreună și a spus: „Hai să...” În fiecare loc din Scriptură unde El a făcut ceva, de cele mai multe ori a zis: *„Nu Eu fac, ci Tatăl Meu.”* Dar când a fost vorba de Planul de Răscumpărare, El a venit singur, nu era nimeni cu El. El era Singurul care putea veni. Un înger nu putea s-o facă; un om, numit fiul Lui, nu putea s-o facă. Oricine altcineva, o fecioară sfântă, o mamă sfântă sau vreun sfânt, nu putea s-o facă, ci a trebuit să vină Dumnezeu! *„Iată, vă voi da un semn: Fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și El va fi Emanuel, Dumnezeu cu noi”,* super-semnul. Dumnezeu în poporul Lui; Dumnezeu cu poporul Lui; Dumnezeu a devenit poporul Lui; Dumnezeu și omul au devenit Unul. Un semn! O piatră de poticnire pentru lume, dar o nădejde binecuvântată pentru cel credincios. Un

semn despre care se va vorbi de rău.

El a avut un alt timp, când a dovedit Cine era. La potop, El a dovedit că era un Dumnezeu al judecății pentru cei răi, și un Dumnezeu al milei pentru cei care țin poruncile Lui. La Rugul aprins, El a arătat, printr-un semn, că-Și va ține fiecare promisiune pe care a făcut-o. Și la Marea Roșie a arătat că El va face o cale pentru cei care încercau să facă ceea ce este drept și care-l împlineau poruncile. Indiferent ce s-a interpus, Dumnezeu a dat un semn și a dovedit la Marea Roșie că El putea deschide marea. În fiecare ispită, El va face o cale de scăpare. Voi ziceți: „Mama nu crede aceasta. Tata nu crede acest lucru. Biserica nu o crede.” Mie nu-mi pasă cine nu crede! Dacă tu crezi, Dumnezeu va face o cale de scăpare! El a dat un semn că o va face. Ei erau în drum spre țara pe care le-o promisese Dumnezeu, dar Marea Roșie i-a oprit acolo jos și au ajuns în necaz. Ei nu știau ce să facă, dar Dumnezeu le-a arătat că El va face o cale de scăpare în fiecare ispită, în fiecare încercare. Nu vă puteți lăsa de fumat? Luați-L pe Dumnezeu cu voi o dată! Nu vă puteți lăsa de minciună, de furat sau de mânie? Luați-L pe Dumnezeu cu voi o dată! Dacă nu ai dorință să mergi la biserică și nu poți ajunge nicăieri, ia-L pe Dumnezeu cu tine o dată, ia promisiunea Lui, pentru că El a dovedit la Marea Roșie că va face o cale de scăpare. Dumnezeu a dat multe semne.

În noaptea aceea, El le-a spus păstorilor: „Mergeți jos în Betleem, pentru că astăzi S-a născut Hristos Salvatorul. Hristos, Dumnezeul uns, S-a născut astăzi printr-o femeie.” Dumnezeu! El nu a făcut-o pe femeie un dumnezeu, ci doar a împrumutat pântecul ei, la fel cum împrumută acest trup din care să predice Evanghelia, la fel cum împrumută și trupul vostru, ca să facă lucrarea pe care vrea s-o facă prin voi, deoarece El este încă Emanuel, un semn, Dumnezeu cu poporul Lui, Dumnezeu care trăiește printre poporul Lui, super-semnul veșnic. El nu poate da greș niciodată și va fi întotdeauna Semnul.

Voi vorbiți despre aceste semne, dar ce spuneți despre acesta? Înainte ca să puteți avea vreodată vreun alt semn,

semnul vorbirii în limbi, semnul profeției, semnul oricărui lucru supranatural, voi trebuie să mergeți înapoi la semnul original, la semnul veșnic, etern. (în limba română, cuvintele „veșnic” și „etern” au același sens).

Ca

să începeți, mergeți și zidiți pe Temelia care este Stânca veacurilor, care nu va fi atinsă niciodată de nimic. Porțile iadului vor fi împotriva acestui semn, dar nu-l pot birui. Primiți semnul: „*O fecioară va zămisli și va naște un Fiu.*”

El

le-a spus păstorilor: „*Iată cum Îl veți găsi. El va fi într-o iesle, într-un grajd, înfășurat în scutece. Și când vă veți uita la El, să credeți, pentru că El este Dumnezeu printre noi.*” Semnul acela nu a fost dat numai pentru păstori, ci a fost dat pentru toată lumea, ca să privească spre El și să vadă Cine este El. Acesta este Dumnezeu cu noi, Emanuel.

Când

a fost pe pământ, El a dovedit că era Dumnezeu, a dovedit că Dumnezeu era în El, pentru că a fost urmat de semnele lui Dumnezeu. El a zis: „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă fac lucrările Tatălui Meu, dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările, semnul.*” Emanuel! „*Eu și Tatăl suntem Unul. Eu sunt trimis de Tatăl Meu, și așa cum Mă trimite El pe Mine, așa vă trimit și Eu pe voi. Tatăl, care M-a trimis, este cu Mine. El este în Mine și Își face lucrările prin Mine. Acesta este Dumnezeu în trup de carne!*”

Nu

a simțit Avraam gustul acestui lucru înainte de distrugere când L-a văzut pe Dumnezeu manifestat în trup, mâncând carne de vițel, bând lapte de vacă, mâncând

pâine din vatră și apoi stând cu spatele spre cort și folosind pronumele personal: „Eu”? „Pentru că Avraam este moștenitorul pământului, Eu...” Cu alte cuvinte: *„Eu îi voi face cunoscut...”* Cine era El? Apoi a zis: *„Avraame, unde este nevastă-ta, Sara?”* Aceasta l-a șocat. Dumnezeu S-a făcut trup, prefigurându-L pe Hristos. Avraam a răspuns: *„Ea este în cortul de la spatele Tău.”* Sara a râs, iar El a întrebat: *„De ce a râs Sara?”*

Când

Emanuel a venit prin pântecele unei femei, în loc să apară ca o teofanie, El a zis: *„Cum a fost în zilele lui Lot, așa va fi la venirea Fiului omului.”* Când El a fost pe pământ, apostolii s-au dus să predice Evanghelia, și chiar și îngerii s-au uitat peste balustradele cerului, de pe coridoarele Țării Gloriei, ca să vadă Aceasta. Voi, cei care luați notițe, pentru că vă văd scriind, notați 1 Timotei 3.16: *„Fără îndoială, mare era taina evlaviei: căci Dumnezeu S-a manifestat în trup, a fost crezut în lume, a fost văzut de îngeri...”* Îngerii s-au ridicat să privească la Dumnezeu și au dat din aripi înaintea Lui, strigând: *„Sânt, sfânt, sfânt!”*, când El stătea Acolo, în gloriile cerului, ca un Stâlp de Foc. Iar când El a devenit Om, îngerii au venit și s-au uitat să-L vadă pe laHVeH făcut trup. Sigur: *„Fără îndoială, mare este taina evlaviei.”*

„Eu vă voi da un semn veșnic”, pentru că Dumnezeu S-a făcut trup printre noi, El a locuit în trup. Acesta va fi un semn veșnic, nu numai pentru păstori, ca să vadă și să creadă, ci și pentru voi, cei din Tabernacolul Branham, și pentru această lume crudă, ca să creadă că Acela-i Dumnezeu. Dumnezeu a dat semnul acela. Isus a zis: *„Așa cum Tatăl M-a trimis pe Mine, a venit cu Mine și a fost în Mine, tot așa vă trimit și Eu pe voi; Tatăl cel viu să meargă cu voi și să fie în voi, un semn veșnic. Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred. Iată, Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii. Eu voi fi cu voi până la sfârșitul lumii.”*

Așa

cum am spus mai devreme, cineva vrea să facă din El un Dumnezeu mai mic. El era

Om; Dumnezeu a folosit un om. Dumnezeu folosea un trup uman pe care l-a creat

El Însuși, ca să creeze prin El. „Și să

aducă prin El mulți fii”, cum zice Scriptura: „Prin acel Fiu ascultător. Printr-un fiu au căzut toți, dar printr-un

Fiu ascultător vor trăi toți cei care cred.”

„Dumnezeu cu noi.” El

a spus că acesta va fi un semn. Așa l-a plăcut Lui, să Se refere la Sine ca

„Fiul omului”, Omul Însuși, un simplu om. „Eu

nu sunt nimic. Fiul nu poate face nimic de la Sine.” Dar Tatăl era în El,

Emanuel, Dumnezeu, Pruncul, laHVeH Dumnezeu. Acel Copilaș care plângea era

laHVeH Dumnezeu. Puteți vedea aceasta? Dumnezeu locuind într-un Prunc,

Dumnezeu

locuind într-un Adolescent. Ce fel de Adolescent era El? El a dat exemplul.

Când a fost pierdut de tatăl și de mama Lui, ei L-au căutat și L-au găsit în

Templu. Ce a spus El ca Adolescent? „De

ce M-ați căutat? Oare nu știți că trebuie să fiu în Casa, în lucrarea Tatălui

Meu?” Iată un exemplu pentru adolescenți.

Ca

Om, l s-a oferit toată slava lumii, avea totul chiar în mâinile Lui și putea să

devină cel mai mare și mai bogat dintre toți oamenii. El putea să le spună

oamenilor unde erau peștii care aveau monede în gură, putea să scoată cea mai

bună apă din fântâni și transforme în vin, putea să schimbe orice voia să

schimbe, putea să ia cinci pâini mici și să hrănească cu ele cinci mii de oameni.

Avea toată

puterea în mâinile Lui și putea deveni un Om mare, dar a ales să fie sărac; iar

când a murit, nu a avut nici măcar un mormânt, ci a trebuit să împrumute unul.

„Emanuel, acesta va fi un semn.” Cum vine Dumnezeu? În cel sărac. Cum lucrează

Dumnezeu? Acesta va fi un semn veșnic: cu cei săraci și needucați.

Marea prorociță Ana a spus: „*Un semn*”. Când Simeon și-a ridicat mâinile în Templu și îl ținea pe Micuțul acela înfășurat în scutece, a zis: „*Copilul acesta este rânduit spre prăbușirea și ridicarea multora în Israel, un semn despre care se va vorbi rău, dar și o Lumină pentru neamuri.*” Cine? „Dumnezeu cu noi”, nu bogat și trufaș, ci născut sărac într-un grajd. „Dumnezeu cu noi.” Ce fel de lucruri a făcut El? priviți la lucrurile pe care le-a făcut, la ceea ce a spus El.

Căci

Dumnezeu Însuși a zis: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit; de El să ascultați. Acesta este Fiul Meu preaiubit în care îmi găsesc plăcerea să locuiesc; ascultați de El.*” Și: „*Eu voi fi cu voi întotdeauna, chiar până la sfârșit.*”

El

Și-a trimis apostolii în lume ca să predice, iar ei au ars pământul, în zilele lor, pentru că Dumnezeu era una cu omul. Ei au botezat poporul în Numele aceluia Dumnezeu, Isus Hristos și au trăit atât de aproape de El, încât S-a manifestat prin ei, prin semne, minuni și daruri ale Duhului Sfânt. „Dumnezeu cu noi.” Ei au predicat că există un singur Dumnezeu adevărat și viu. Omul a zidit tot felul de turnuri din trei sau patru dumnezei, sau doi dumnezei, dar există un singur Dumnezeu. Mesajul acela trebuia să fie reînviat în zilele din urmă.

Ați

face bine să vă puneți gândirea în funcțiune, să vă deschideți inimile și să-l cereți lui Dumnezeu să vă descopere ceea ce sunt gata să vă spun. Când El a venit prima dată, a împlinit ceea ce a spus profetul, iar când vine din nou în zilele din urmă, în ploile târzii ale lui Dumnezeu, când vor fi revărsate ploaia timpurie și ploaia târzie, El vine exact cum a fost profețit despre El: „*În timpul serii va fi Lumină.*” Ce urma să se întâmple? Emanuel, același Fiu, aceeași Lumină, același Dumnezeu care a venit să locuiască în trup, cu poporul Lui în ziua Cincizecimii, va veni în același fel în zilele din urmă, pentru că aceasta va fi Lumina serii. Ce este aceasta? Un semn, un semn veșnic: Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi,

Dumnezeu

prin noi. Omul și Dumnezeu devin una. Isus a murit, Și-a dat Viața Sa scumpă, aceasta fiind decizia Lui (Am vorbit despre aceasta în mesajul de duminică trecută), ca să-i aducă pe mulți fii la Dumnezeu. Emanuel cu noi. Aceasta va atrage poporul Luminii de seară.

Când

Dumnezeu a dat semnul: „Acesta va fi un semn: Dumnezeu va locui în trup”, S-a gândit că aceasta va atrage poporul. Și l-a atras. *„Căci tuturor celor ce L-au primit, le-a dat Putere să devină fii de Dumnezeu.”* Aceasta trebuia să atragă poporul Luminii de seară, când S-a arătat aceeași Lumină. Dumnezeu și Hristos sunt Unul. Petru a zis: *„Să știți dar, că Dumnezeu L-a făcut Domn și Hristos pe acest Isus, pe care L-ați răstignit voi.”* El a fost un semn despre care s-a vorbit de rău, dar Luminile de seară sunt aici.

Când

mesajul pentecostal a început să cadă prima dată, răposatul predicator al Evangheliei, dr. Haywood, probabil într-o zi când a fost cel mai bine, a fost atins de Duhul Sfânt, și pentru că era și poet, nu doar predicator, a luat creionul și a scris:

Va

fi Lumină în timpul serii,

Calea

gloriei cu siguranță o vei găsi;

În

calea apei este Lumina astăzi,

Îngropat

în scumpul Nume al lui Isus.

Tineri

și bătrâni, pocăiți-vă de toate păcatele,

Și

Duhul Sfânt cu siguranță va intra;

Căci

Luminile serii au venit,

Este

un lucru de netăgăduit că Dumnezeu și Hristos sunt Unul.

Luminile

serii! Dacă umblăm în Lumina serii, în semnul serii, aceasta urma să fie aceeași Lumină și același semn, un semn veșnic. Aceleași semne vor urma și Lumina serii. Iuh! Vedeți? Puteți să-L înțelegeți? Acesta-i Mesajul acestui Crăciun: Luminile serii, semnele lui Mesia Îl însoțesc, însoțind Mesajul. Luminile serii sunt aici.

Este

vorbit de rău. Veți fi respinși de frații voștri. Cine L-au respins? Chiar frații Lui. Le-a plăcut să-L vadă făcând minuni, dar unde au fost ei toți când El a venit la Calvar? Unde sunt ei când se ajunge la momentul acela crucial, când Dumnezeu urmează să Se manifeste în Adevărul și Biblia Lui? Se dau înapoi.

„Vi

se va da un semn, și aceste semne vor urma. *Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba chiar mai multe decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl Meu.*” „În timpul serii va fi din nou Lumină.” Oh, această zi întunecată prin care am trecut! Dar de patruzeci de ani, norii s-au risipit și s-a înseninat din nou, prin prima reformare, aducând Mesajul că Dumnezeu și Hristos sunt Unul, că Dumnezeu S-a manifestat în trup. El a ales să locuiască în trup uman, dar astăzi, ei Îl fac ceva șezând pe un tron, Îl fac ceva preistoric, unii dintre ei spunând că este un filozof, sau un profet. Dar, frate, El este Dumnezeu în voi, Dumnezeu manifestat în trup. Cum?

Cum

au știut ei că El era Dumnezeu în trup? El a zis: „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, v-am spus ceva greșit, dar dacă fac lucrările Tatălui Meu, credeți-le.*” Acum este același lucru. Mesajul este reînviat din nou în ultimele zile, Mesajul despre Cine și Ce este El. Emanuel în voi face aceleași lucrări pe care le-a mai făcut; Se manifestă prin voi făcând întocmai aceleași lucrări pe care le-a făcut El. Aceasta-i Lumina serii. Este vorbită de rău, este o cale grea.

Aceasta

a însemnat ceva pentru tânărul fruntaș bogat, iar inima lui flămândă l-a forțat să vină la Isus și să zică: „*Rabi, ce trebuie să fac să am Viață veșnică?*”

„*Ține poruncile*”, i-a răspuns Isus.

„*Am făcut aceasta încă din copilărie.*”

Atunci

Isus l-a întrebat: „*Vrei să fii*

desăvârșit? Urmează-Mă!” Dar tânărul a plecat trist pentru că era un preț prea mare. Dacă ar fi putut să-l dea ceva bani și să zidească o biserică mare pe undeva, în care să devină el însuși membru, ar fi făcut-o cu ușurință. Nu vedeți că la fel se întâmplă și astăzi printre cei bogați? Acolo mai erau și alții. Nu erau numai bogați, ci și săraci, mulți dintre ei veniți din mocirlă și așa mai departe, care l-au refuzat din pricina popularității; pentru că El era nepopular. El era Emanuel, dar ei au zis: „Aceasta-i critică; acesta-i diavolul, este telepatie mintală, este Beelzebul.” Învățătorii zilei, bisericile lor mari au zis: „Este un nonsens!”, dar Dumnezeu a zis; „Acesta-i un semn veșnic, este super-semul, semnul tuturor semnelor, că Dumnezeu este cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii.” Acesta este super-semnul vostru care întrece toate semnele. Acesta-i primul semn. În Fapte 19, oamenii aceia au trebuit să vină înapoi și să recunoască semnul acela, înainte ca să poată primi Duhul Sfânt. Deși erau credincioși buni și aveau un predicator bun care dovedea cu Biblia că Isus era Hristosul, înainte ca să poată primi Duhul Sfânt, au trebuit să fie botezați din nou și să se pună mâinile peste ei pentru ca El să vină. Așa este.

Dar

în timpul serii, Luminile serii sunt aici. Acesta este criticat, se face haz de El, este vorbit de rău. Profetul a spus că va fi vorbit de rău, că va fi o „Piatră de poticnire”, se va face haz și va fi criticat, dar Acesta este Emanuel în noi, făcându-și voia prin noi.

Oh,

fratele meu pelerin și sora mea, credeți semnul acesta astăzi! Priviți în ieslea inimii voastre și vedeți dacă sunteți în stare să vedeți semnul pe care l-au văzut păstorii și spuneți în voi înșivă: Acesta este Dumnezeu în trup de carne, locuind printre cei săraci, nevoiași și lepădați. Vedeți dacă Îl puteți înțelege. Dumnezeu în inima voastră, Dumnezeu aici înăuntru. Priviți și vedeți dacă El Se manifestă în dulceață și blândețe, așa cum a făcut când era pe pământ.

Cu

câțiva ani în urmă, a fost o fată care a plecat la Colegiu și împreună cu mulți dintre colegii ei de acolo, a devenit o micuță obraznică, o impertinentă, deviiind de la învățătura veche pe care o primise de la mama ei care locuia într-o casă la țară. Într-o zi, după vreo doi ani, fata s-a hotărât să-și viziteze mama din nou și i-a trimis o telegramă în care i-a spus cu ce tren va veni și s-o aștepte în gară. Ea a venit însoțită de o altă fată la fel de obraznică și emancipată ca și ea. Ea însăși devenise o astfel de persoană și a mai adus una cu ea, una din aceste adolescente sofisticate, moderne și atotștiutoare.

Când

a ajuns în gară și se pregătea să coboare din tren, fata s-a uitat și iată că mama ei stătea acolo privind cu toată ființa ei să vadă unde era fiica ei. Când fata care era cu fiica ei a văzut-o pe această mamă cu fața plină de cicatrici, cu mâinile arse, care arăta îngrozitor de rău și bătrână, i-a zis micuței Mary: „Mă întreb cine este bătrâna aceea cu o înfățișare atât de mizerabilă?” Atunci fetei i-a fost rușine cu mama ei și a zis: „Nu știu, nu o cunosc.”

Când

mama și-a văzut fiica, a alergat la ea, a îmbrățișat-o și a început s-o sărute, dar ea a împins-o zicând: „Nu te cunosc. Ai greșit persoana.” Făcea aceasta pentru că nu voia să fie asociată cu o persoană de care altcineva ar râde și și-ar bate joc. S-a întâmplat ca în apropiere să fie un om, un conductor de tren. El a prins-o pe tânăra fată de umăr și i-a zis: „Să-ți fie rușine, mizerabilo! Îmi amintesc foarte bine cazul acesta!”

Imediat,

oamenii s-au adunat să audă ce s-a întâmplat. Ținând-o pe fată pe loc, bătrânul conductor a spus: „Când nu avea nici șase luni, această fată era în pătuțul ei de la etaj, iar mama ei scumpă, cea mai frumoasă femeie pe care am văzut-o vreodată, întindea haine.

Deodată casa a luat loc, iar vecinii au alergat strigând pentru că au văzut că ea nu observase focul, fiindcă se afla pe partea cealaltă a casei. Flăcările au cuprins toată casa și se înălțau în aer.

Ei

nu au putut s-o țină pe mama aceea înnebunită pentru că pruncul ei era la etaj. Toți au strigat: „Nu poți trece prin flăcările acelea!”, dar ea a apucat cearceaful pe care-l avea în mână cum întindea hainele și care era umed, s-a înfășurat cu el și a alergat prin flăcări la etaj, fără să se gândească la pericolul la care se expunea. Când a ajuns acolo, a știut că nu putea să meargă înapoi înfășurată cu cearceaful pentru că trebuia să salveze frumusețea fiicei ei, așa că a înfășurat pruncul în cearceaf și a fugit prin flăcări cu fața, mâinile și brațele goale. Focul i-a ars carnea de pe corp, i-a ars obrazii până la os, a slujit-o, a distrus-o, i-a ars părul și degetele până la os. Ea a devenit urâtă pentru ca tu să poți deveni frumoasă. Și-a pierdut frumusețea, a pierdut tot ce avea ca să te poată salva pe tine, iar ție ți-e rușine cu mama aceasta scumpă?”

Frate,

să Îl văd pe Dumnezeu, pe Dumnezeul cerului, pierzându-Și Tronul, frumusețea și tot ce era El ca să fie născut pe o grămadă de gunoi, să fie înfășurat în scutece, să fie batjocorit din pricina semnelor și minunilor pe care le-a făcut, să fie numit un drac, și eu să mă rușinez cu El? Nu, domnule! Lumea aceasta poate face ce vrea, dar pentru mine, El este Super-Semnul. Duhul Sfânt din mine strigă aceasta. Aceasta poate să mă facă să mă comport ciudat și să fiu un om nebun pentru lumea aceasta, dar eu nu pot să-L neg pe Cel care a făcut atât de mult pentru mine. El a luat locul meu în moarte, a luat locul meu la Calvar; a binevoit să coboare din cer, de la Tronurile albe de mărgăritar, ca să devină un Om, să guste suferința mea, să treacă prin ispitele mele, să știe cum să fie un mijlocitor corect în mine, să mă conducă și să mă călăuzească spre Viața veșnică. Prin sărăcia Lui, eu sunt bogat și prin moartea Lui, mi s-a dat Viață, Viață veșnică. Nu vă lepădați de El! Nu vă rușinați cu El, ci îmbrățișați-L și spuneți: „Da, scumpul meu Domn, dă-mi și mie ce au primit ei în ziua Cincizecimii, dă-mi Duhul Sfânt. Revarsă-L în inima mea! Nu-mi pasă ce spun adolescenții, nu-mi pasă ce spune lumea! Eu nu mă uit la ei, ci mă uit la Tine.” Ce este aceasta?

Aderarea la o biserică? Nu! Este Super-Semnul, Emanuel, Dumnezeu cu noi!

Să

ne rugăm.

În

dimineața aceasta este în audiență cineva care ar vrea să spună: „Cât despre mine, mi-e rușine de viața mea. Nu mi-e rușine cu El, ci mă rușinez de viața mea. Mi-e rușine să-l ofer această viață, Lui, care a fost urât și disprețuit de lume? Profetul a spus: *„Disprețuit și părăsit de oameni, Om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă.*”

Totuși, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.

Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre.

Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui am fost vindecați.”

V-ar

fi rușine cu El? Dacă da, veniți la altar și pocăiți-vă de păcatele voastre. Dacă vă este rușine cu El, dar nu vă rușinați de viața pe care i-ați prezentat-o Lui și care este îngrozitoare; dacă de multe ori v-a fost rușine cu El înaintea șefului, înaintea prietenilor sau a prietenelor, înaintea iubitei sau a iubitului, dacă v-a fost rușine cu El, cu Emanuel locuind în voi, ridicați mâinile și spuneți: „Dumnezeule, iartă-mă pentru că mi-a fost rușine cu Tine.”

Domnul

și Dumnezeul nostru, Te rugăm cu umilință să primești în dimineața aceasta,

părerea noastră de rău pentru toate lipsurile noastre, pentru că toți suntem vinovați. Suntem vinovați pentru poziția noastră față de Adevăr. Suntem vinovați. Uneori, când suntem făcuți în vreun fel, când suntem numiți „holly-roller” sau se spune despre noi vreun lucru rău care nu este adevărat, dăm înapoi ca Petru și ne încălzim la focul vrăjmașului. Iartă-ne, Doamne!

Se apropie Anul Nou. Noi putem începe chiar din ceasul acesta să vedem Super-Semnul lui Dumnezeu printre noi, să-L vedem pe Dumnezeu locuind cu noi, locuind în noi și făcând exact lucrurile pe care le-a mai făcut. Luminile serii sunt aici. Iartă-ne pentru păcatele și lipsurile noastre.

Doamne,
noi acceptăm cu bucurie Darul Tău de Crăciun, pe Fiul lui Dumnezeu să locuiască în trupul nostru, în țărâna noastră, să locuiască cu noi, sfințindu-Și calea prin propriul Sânge și dându-ne Asigurarea Vieții veșnice. Îți mulțumim. Îți mulțumesc, Doamne, pentru acest Dar măreț și minunat de la Dumnezeu. El este un

Dar, un Dar al Duhului Sfânt, împachetat în Numele Domnului Isus. Suntem bucuroși să-L primim. Îți mulțumim pentru că biserica noastră stă pentru acel Semn, deoarece și Semnul stă pentru învățătura Bisericii. Noi stăm pentru El și El stă pentru noi, iar printre creștinii din toată lumea se știe astăzi despre un sărman grup de oameni neștiutori, de pe strada Penn, nr. 8, din Jeffersonville, unde acel Emanuel, Stâlpul de Foc din pustie, Isus din Galileea, Duhul Sfânt de la Cincizecime, este manifestat prin toate semnele lui Emanuel în Luminile serii. Îți suntem atât de mulțumitori, Doamne, și fie ca și alții să-L vadă și să-L primească, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus și de dragul Lui și de dragul Bisericii. Amin.

Mi-ar fi plăcut să am vocea unui cântăreț. Dacă aș avea vocea unui cântăreț, mi-ar plăcea să cânt imnul meu preferat, scris de scumpul meu prieten, William Booth-Clibborn:

Jos
din gloria Lui, povestea veșnic vie

Dumnezeul
și Salvatorul meu a venit

Și
Isus era Numele Lui.

Născut
într-o iesle, Străin pentru ai Săi,

Dumnezeul
durerii, lacrimi și agonie.

O,
cât de mult Îl iubesc! Cât de mult Îl ador!

El este Viața mea, Soarele meu strălucitor,

Este totul pentru mine; totul în toți!

Marele Creator a devenit Salvatorul meu,

Și toată plinătatea lui Dumnezeu
locuiește în El.

Ce
bunăvoință, aducându-ne răscumpărare!

Când
în toiul nopții, nici o speranță nu se vedea;

(Atunci
fulgerul bifurcat a venit!)

Dumnezeul
scump și gingaș

Și-a
lăsat deoparte splendoarea,

Coborându-Se
la o iesle,

Într-un
staul plin cu gunoi, să fie născut în el.

S-a
oprit să pețescă, să câștige și să-mi salveze sufletul

O,
cât de mult Îl iubesc! O, cât de mult Îl ador!

El

este Respirația mea, Soarele meu strălucitor,

El
este totul pentru mine; totul în toți!

Marele
Creator a devenit Salvatorul meu,

Și
toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

Atunci
El este în mine și eu sunt în El. „În
ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl, că Tatăl este în Mine și că Eu
sunt în voi, și voi în Mine.” Dumnezeu, Emanuel cu noi. Pe acest Emanuel
L-a văzut George Wright venind acolo jos, în timp ce zăcea pe moarte și patru
medici l-au pus deoparte. Același Emanuel care a trebuit să împrumute un
pântece și un mormânt, a împrumutat și ochii mei, zicând: „Du-te și spune-i
fratelui George: „Așa vorbește Domnul! El va săpa mormintele predicatorilor și
a celor care râd de el!”

Este
Același Emanuel, Același care a adus la existență acele animale mici, zilele
trecute în pădure, Același Emanuel care S-a atins de Margie Morgan, care stă
aici și de toți ceilalți. Este același Emanuel care a împrumutat facultățile
mentale și simțurile unui trup, ca să Se prezinte astăzi în lume prin voi, în
timp ce strălucesc Luminile serii. Dumnezeu să aibă milă, prieteni.

Iau
așa de mult din timpul vostru. Haideti să încercăm s-o cântăm. Dă-ne tonul: „O,
cât îi iubesc!” Câți dintre voi o știți?

O,
cât de mult Îi iubesc! Cât de mult Îl ador!

El este Viața mea, Soarele meu strălucitor,

Este totul pentru mine; totul în toți!

Marele Creator a devenit Salvatorul
meu,

Și toată plinătatea lui Dumnezeu
locuiește în El.

(Fratele
Branham începe să fredoneze: „Jos din slava Lui).

O,
cât de mult Îi iubesc! Cât de mult Îl ador!

El este Respirația mea, Soarele meu strălucitor,

Este totul pentru mine; totul în toți!

Marele
Creator a devenit Salvatorul meu,

Și

toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

(Fratele

Branham începe să fredoneze: „Jos din slava Lui).

Acum

este timpul ca El să-Și arate harul. O mamă aduce aici un copil cu leucemie, cancer în sistemul circulator al sângelui. Un duh rău la un bebeluș? Dumnezeu aude cum glasul meu vorbește Cuvântul, și așa va fi, pentru că Tu ai spus,

Doamne: „*Dacă îi vei spune acestui munte:*

„*Mută-te!*” și nu te vei îndoii, vei avea ce ceri.” În Numele lui Isus

Hristos, Fiul lui Dumnezeu, eu condamn acest drac numit leucemie! Și boala va părăsi trupul acestui copil. Trebuie să-l părăsească! Așa să fie, în Numele lui Isus Hristos.

El este Viața mea, Soarele meu strălucitor,

Este totul pentru mine; totul în toți!

Marele

Creator a devenit Salvatorul meu,

Și

toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

O,

cât Îl iubesc! Nu pot să-L las să plece fiindcă asemenea lui Iacov, vreau să mă țin de El.

...Îl
ador!

El
este Respirația mea, Soarele meu strălucitor,

Este
totul pentru mine; totul în toți!

„Acesta va fi un semn.”

Marele
Creator a devenit Salvatorul meu,

Și
toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

Nu
este El minunat? Nu simțiți că tot ce doriți este să vă închinați Lui? Să vă
închinați în Duhul? (Fratele Branham începe să fredoneze: „Jos din slava Lui”).
Uitați de voi înșivă! Nu vă simțiți rușinați! Duhul Sfânt este aici. Acesta
este Duhul Sfânt. Cu blândețe, fiecare în felul lui:

Marele
Creator a devenit Salvatorul meu,

Și
toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

la
te uite! Ce bunăvoință, să ne aducă răscumpărarea; („Acesta va fi un semn”).

În
toiul nopții, când nu se întrezărește nici o speranță,

Dumnezeul
scump și bun Și-a lăsat splendoarea,

(Gândiți-vă
la ce a făcut El)

Aplecându-Se
să implore, să câștige

Și
să-mi salveze sufletul!

Să
ne ridicăm mâinile în timp ce cântăm:

O,
cât de mult Îl iubesc! O, cât de mult Îl ador!

El este Viața mea, Soarele meu strălucitor,

Este totul pentru mine; totul în toți!

Marele Creator a devenit Salvatorul
meu,

Și toată plinătatea lui Dumnezeu
locuiește în El.

Doamne,
noi nu vom fi niciodată în stare să înțelegem bogățiile, plinătatea Duhului
Tău, până în ziua aceea când Îl vom vedea venind. Chiar dacă vom fi adormiți în
țărâna pământului, chiar dacă va trebui să mă întorc în țărâna din care am fost
luat, nu îmi voi face nici o problemă pentru că „Eu știu că El mă va chema și
eu Îi voi răspunde, iar atunci Îl voi vedea așa cum este. Acest trup muritor va
fi schimbat și făcut după propriul Său trup glorios, prin care El este în stare
să-Și supună toate lucrurile.”

Eu
Îți voi fi întotdeauna recunoscător pentru darul lui Hristos de Crăciun în
inima mea, să știu că El este Același Hristos, pentru că face același lucru. El
mă face să simt și să acționez așa cum a făcut El cu slujitorii Săi la început.

Îți
sunt mulțumitor pentru această Biserică universală triumfătoare, cunoscută mai
dinainte, chemată, pecetluită și rânduită la Tronul acela. O găsesc în Asia,
Africa, Roma, peste tot, în Indiana, prin State, în Africa. Peste tot în jurul
lumii, eu găsesc această Biserică triumfătoare, care știe că Tu ai venit în
trup. Și Tu ai spus în Biblia Ta: „*Orice
duh care nu mărturisește aceasta, este duhul greșit, este antihristul. Orice
duh care nu mărturisește că Hristos a venit într-un trup ca al nostru, este
duhul lui antihrist.*”

Dumnezeule
Tată, ajută-mă să scutur acei tăciuni acolo afară. Eu îi pot vedea, Doamne,

acolo afară. Văd leproșii la porți, acolo în India, la Taj, la poartă, săracii aceia care se târăsc pe pământ, fără picioare. Îi văd pe sărmanii aceia, pe micii băieți negri din Africa, cu mânuțele lor întinse în sus. O, Dumnezeule, trimite-mă, Doamne. Lasă ca Îngerul să vină cu un cărbune aprins, să ardă în sufletul meu, Doamne, și să ia afară toată zgura și trândăvia, ca să pot merge acolo ca un cărbune aprins al lui Dumnezeu și să-i smulg din foc pe cei aflați în mare întunecime.

Binecuvântează

biserița mea, Doamne. Oh, pot să văd urma de rumeguș de pe jos și pe acești oameni scumpi, pe lângă care trec alți oameni cu mașinile lor și râd de ei pentru că și-au ridicat mâinile și L-au lăudat pe Dumnezeu. Dar într-o zi va veni Isus și toate lucrurile se vor îndrepta. Noi nu vom fi dați de rușine, Doamne, și ne unim cu Pavel din vechime și zicem: „Mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Isus Hristos, pentru că Ea este Puterea lui Dumnezeu spre salvare și Viață veșnică, pentru oricine crede.” Ajută-ne să trăim în felul acela, Tată. Ne închinăm Ție în Duhul, în locurile cerești și Îți mulțumim pentru cercetarea din dimineața aceasta, în Numele lui Isus. Amin.

Să
mai cântăm încă o dată, vreți?

O,
cât de mult Îl iubesc! Cât de mult Îl ador!

El este Viața mea, Soarele meu
strălucitor,

Este totul pentru mine; totul în toți!

Marele Creator a devenit Salvatorul

meu,

Și toată plinătatea lui Dumnezeu
locuiește în El.

Eu
vreau mai mult din El, tu nu, Doe? (Dolores spune: „Da”). Aceasta este sora mea
de trup. „O, cât...” Nora mea, fratele Grimsley, toți vor mai mult din
Dumnezeu.

„...Este
totul pentru mine; totul în toți!

Aceasta
este. Fratele Woods vine. Fratele Collins, predicator metodist, soția lui,
alții...

„...a
devenit Mântuitorul meu.”

Acestea
sunt faptele Duhului Sfânt Însuși care cheamă.

„...locuiește
în El.”

„O,
cât de mult Îl iubesc...” Exprimat-o în felul vostru.

„...Cât
de mult Îl ador!

El
este Respirația, Soarele meu strălucitor,

Este
totul pentru mine; totul în toți!

Marele
Creator a devenit Salvatorul meu,

Și
toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

Doamne,
Doamne, iată-i aici, oile pășunii Tale! Hrănește-le, Doamne, din Duhul Tău,
pentru că se predau Ție, Doamne, își închină Viețile Ție. S-au ridicat în
picioare pentru că nu le este rușine cu Evanghelia lui Isus Hristos. Noi știm
că ești aici, marele Stâlp de Foc, Hristos, Duhul Sfânt.

„...Cât
de mult Îl ador!

El
este Respirația, Soarele meu strălucitor,

Este
totul pentru mine; totul în toți!

Marele

Creator a devenit Salvatorul meu,

Și

toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

Vorbiți-l

cu propriile voastre cuvinte, pentru că Cel care v-a adus aici este Duhul Sfânt. Spuneți-l că-L iubiți, pentru că același Duh Sfânt care i-a ridicat pe cei de la Cincizecime, vă face și pe voi să stați aici strigând, plângând și bucurându-vă.

Marele

Creator a devenit Mântuitorul meu;

Și

toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

Fără

șovăire, având ca substanță carnea și sângele (un mic prunc).

El

a luat forma unui om, a descoperit Planul ascuns.

O,

ce glorioasă taină, Jertfa Calvarului.

Și

acum, eu știu că Tu ești acel măreț „Eu sunt”.

O
cât de mult Îl iubesc! O, Dumnezeu! Cât de mult Îl ador!

El
este Viața mea, Soarele meu strălucitor,

Este
totul pentru mine; totul în toți!

Marele
Creator a devenit Salvatorul meu,

Și
toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

Dacă
în viața voastră există ceva rău, mărturisiți acel lucru chiar acum, în
prezența Duhului Sfânt, în timp ce stați în liniște. Priviți în inima voastră
și vedeți dacă acolo există o iesle care poate rezista în ce privește mărturia
voastră, că El este Dumnezeu.

...
toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

Acum,
rugați-vă voi înșivă, în timp ce stăm cu capetele plecate. Acesta este Duhul
Sfânt. Puteți simți blândețea și bunătatea Duhului lui Dumnezeu, dulceața,
Viața veșnică? *„Limbile va înceta; prorociile
se vor sfârși; cunoștința va avea sfârșit, dar dragostea va rămâne veșnic.
Dragostea este îndelung răbdătoare; ea nu se laudă, nu se îngâmfă, nu se poartă*

necuviincios, ci se smerește, de face dulci, pune dulceață în sufletul nostru.”
(1 Corinteni 13.8,4-6).

Să
ne rugăm, și fiecare s-o facă în felul propriu, mulțumindu-I lui Dumnezeu
pentru tot ce a făcut.

O,
Doamne, în dulceața acestei cântări, exprimăm prin clapele pianului un sunet,
care nu este nesigur, ci are însemnătate pentru noi și ne spune Cine este
Dumnezeul nostru. Așa cum L-a exprimat Cuvântul, Îl exprimă acum muzica,
inimile noastre și atitudinea noastră față de Tine.

Doamne,
noi stăm împreună înaintea Ta, ca oile pășunii Tale și iubim această Hrană
pentru că este bună pentru sufletele noastre. Știm că Dumnezeu locuiește în
noi, știm că Dumnezeu S-a revărsat în Hristos și că Hristos S-a revărsat în
Biserică.

Astăzi,
când există tot felul de religii, de denominațiuni și de credințe, noi stăm
aici pentru că Dumnezeu manifestat, Cuvântul vorbește pentru Sine. Super-Semnul
este că Dumnezeu este încă manifestat în trupul poporului Său și face aceleași
semne și minuni, arătându-Se în formă de Nor, într-un Stâlp, locuind printre
noi, cercetând inimile noastre, spunându-ne mai dinainte lucrurile care vor
veni, vindecând bolile noastre, legându-ne atât de tare de cer încât nu mai
suntem noi înșine, ci facem lucruri neobișnuite în ochii fiilor lumii. O, cum
stau ei pe margine, râd și se gândesc că suntem nebuni, la fel cum au făcut la
Cincizecime când au zis: „Nu cumva toți aceștia sunt beți?”

O
cât de mult Îl iubesc! Cât de mult Îl ador!

El
este Viața mea, Soarele meu strălucitor,

Este
totul pentru mine; totul în toți!

Marele
Creator a devenit Salvatorul meu,

Și
toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

Vă
veți ridica mâinile, voi, toată biserica, să-l jurați credință lui Dumnezeu,
să-l faceți juruințe, să-l oferiți loialitatea și credincioșia voastră?

Doamne,
ne prezentăm înaintea Ta, după această binecuvântare a manifestării Prezenței
Tale și știm că Dumnezeu este încă manifestat în trupul nostru. El a devenit
țărână ca și noi, a devenit unul ca noi, S-a coborât și din Dumnezeu a devenit
un simplu Om, pentru ca omul să poată trăi în El. Te-am simțit în dimineața
aceasta în duhurile noastre, vedem lucrările și manifestările Tale și Te iubim.
Doamne, ne dedicăm din nou Ție ca să Te onorăm, să Te iubim și să facem tot
ceea ce știm să facem și care va fi plăcut înaintea Ta, să trăim vieți
adevărate de creștini, vieți care nu vor aduce ocară Numelui Tău mare și sfânt,
ci vor fi o binecuvântare. Aceasta facem, Doamne, ca și copiii ai Tăi, în Numele
lui Isus Hristos. Amin.

Înainte
de a vă așeza, aș vrea să vă întreb ceva. Ați mai simțit vreodată ceva atât de
dulce ca dulceața Duhului Sfânt? Nimeni să nu spună nimic, ci doar ridicați-vă

măinile și veniți în față. Slavă lui Dumnezeu! Vedeți?

Eu

m-am rugat și am studiat două zile acest subiect. Ba nu, a fost mai mult, de duminica trecută am studiat acest Super-Semn, cum Dumnezeu a zis: „*Iată, vă voi da un semn. Voi locui într-un trup ce carne ca al vostru. Voi fi ca voi, iar voi veți fi ca Mine.*” Îngerii le-au zis păstorilor: „Priviți în iesle și veți vedea ce vreau să spun.” Semnul acela nu a fost numai pentru Îngeri, nu a fost numai pentru păstori, ci este pentru întreaga lume, ca să vadă și să creadă că Dumnezeu locuiește într-un trup de carne.

Prin

jertfirea aceluia trup de carne, El a sfințit trupurile noastre de carne ca să poată locui în noi. Dumnezeu în voi, Hristos în voi. „*Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor.*” Să nu uitați aceasta! Păstrați-o în inimile voastre.

Am

primit câteva cadouri foarte frumoase de Crăciun: un aparat de fotografiat și multe alte lucruri, arme și lucruri, care arată că oamenii mă iubesc și astfel mi le dăruiesc. Apreciez foarte mult aceasta!

Oh,

faptul că această Viață veșnică, această Asigurare binecuvântată în Hristos locuiește în noi, faptul că plinătatea Lui locuiește în noi, ne face să ne ridicăm și să ne comportăm diferit. Când faci aceasta, tu devii un fugăr de lucrurile lumii și vii într-o Viață nouă. Acum ești un străin în lume pentru că ai mărturisit clar, prin toate acțiunile tale, că „*Există o Cetate al cărei Ziditor și Făcător este Dumnezeu.*” (Înțelegeți?)

Ție nu-ți pasă de lucrurile lumii, pentru că acum suntem oameni legați de cer și căutăm Cetatea aceea aș cărei Ziditor și Făcător este Dumnezeu.

Noi

suntem Sămânța lui Avraam pentru că am crezut în Domnul Isus Hristos și am murit față de lucrurile lumii, am fost înviați într-un mod asemănător învierii Lui, ca să umblăm cum a umblat Avraam, căutând o Cetate care va veni, luând Cuvântul lui Dumnezeu și numind contrar orice altceva, primim îngeri în casa noastră, așa cum a făcut Avraam, primim mesagerii lui Dumnezeu care au adus Mesajul. Oh, ce timp, să declarăm și să susținem că nu mai vrem nimic din lume, ci Îl vrem pe El și numai pe El, pe Mântuitorul nostru.

Luați-L

cu voi în timp ce părăsiți clădirea în dimineața aceasta! Să nu-L lăsați niciodată să plece de la voi! În toate zilele voastre, fiți dulci în sufletul vostru. Dumnezeu să vă binecuvânteze în timp ce mergeți la locurile voastre. Copiii au pregătite cadourile pentru ei. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Aceasta

este aici ca să mă rog peste ea? (O soră spune: „Da”). Domnul Dumnezeu să-Și arate mila față de acest frate și să ia duhul de băutură de la el. Îngăduie ca el să fie beat de Vinul cel nou, în Numele lui Isus Hristos. Amin!

Nu-i

așa că este ceva ceresc? Câți simt această dulceață? Nimeni nu știe ce să spună. Nici eu nu știu, nu am cuvinte. Nu știu ce să zic, este doar Duhul Lui care Se mișcă în jur.

Ce

este aceasta? Voi deveniți miei, iar Porumbelul este aici ca să vă conducă la Hrana mieilor, la Hrana oilor: *„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”*

Duhurile

noastre trăiesc cu aceasta.

Cred

că îl voi vedea pe bunul meu prieten, avocatul Roberson, dacă va aștepta în clădire până când îmi voi schimba hainele și voi veni înapoi, pentru că sunt transpirat.

Acum

va prelua serviciul fratele Neville și va împărți darurile pentru copii. Domnul să vă binecuvânteze.

Întotdeauna

când cântați „Jos din gloria Lui”, să vă amintiți ce credem: „Toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.” Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Neville.

Fratele

Neviile m-a întrebat dacă vreau să vin și deseară ca să predic din nou. Nu-mi place să-i iau locul, dar pentru aceasta sunt aici.

În

ordine. Cu voia Domnului, deseară voi fi înapoi ca să vorbesc la serviciul care va avea loc. Amin.

-Amin-